

πρωτότυπον, επικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2385 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 35

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Θεωρήσασα τὴν ὑπ' ἀριθ. 1499 διεύθυνσιν τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, μὲ τὴν ὁποίαν διευθύνει πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφορὰν τοῦ κατὰ τὰς Βορείους Σποράδας Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος,

Θεωρήσασα τὴν εἰρημένην ἀναφορὰν τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου κ. Ἀναστασίου Λόντου περικλείουσιν ἔγγραφ' ἀφορῶντα τὴν ἐν Σκύρῳ κατάσχεσιν διαφόρων πραγματειῶν διωρισμένων (*destinées*), ὡς λέγει, διὰ τὰ μετακομισθῶν πρὸς τοὺς ἐπὶ τῆς Εὐβοίας ἐχθρούς,

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 16 Αὐγούστου 1828 ἀναφορὰν τοῦ Γεωργίου Σμυρναίου πρὸς τὸν κατὰ τὰς Βορ. Σποράδας Ἐκτάκτον Ἐπίτροπον, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι εἶχε τὰς πραγματείας του διὰ Ζαγορὰν καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐλληνικὴ ἀποκλειστικὴ γολέτα τὸν ἐμπόδισε ν' ἀπέλθῃ ἐκεῖ, ἐβιάσθη νὰ τὰς μεταφέρει εἰς Σκάντσουρα καὶ κεῖθεν εἰς Σκῦρον, ὅπου τὴν νύκτα προσθέτει ὅτι ἀπὸ ἀνοησίαν καὶ ἄγνοιαν ἐπροσπάθησε νὰ τὰς μετακομίσῃ κρυφίως ἀπὸ μίαν ἀποθήκην εἰς ἄλλην,

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1828 ἀναφορὰν τοῦ Ὑγειαστυνόμου Σκύρου πρὸς τὸν κατὰ τὰς Βορ. Σποράδας Ἐκτάκτον Ἐπίτροπον, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι τὴν 31ην Ἰουλίου ἔφθασεν εἰς Σκῦρον τὸ τσερνίκι ἢ «Ἀφροδίτη» τοῦ Μανόλη Ζαννῆ, Ψαριανοῦ, μὲ διαβατήριον ἐκ Σκοπέλου ὑπ' ἀριθ. 114 μὴ διαλαμβάνον οὔτ' ἐπιβάτην οὔτε φορτίον, καὶ διὰ τοῦτο, ἐξετάσας τὸν πλοίαρχόν του καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ ἐπιβάτας, ἐκράτησεν εἰς Σκῦρον τὸ εὗρεθὲν εἰς τὸ τσερνίκι φορτίον ὡς λαθρεμπορίαν διωρισμένην διὰ τοὺς ἐχθρούς,

Θεωρήσασα τὰς παρὰ τοῦ Ὑγειαστυνόμου ληφθείσας ὁμολογίας τοῦ πλοίαρχου Μανόλη Ζαννῆ τῆς 30 Ἰουλίου, τοῦ Γεωργίου Φιλίππου, Σμυρναίου, τοῦ Δημητρίου Μανόλη τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Δημητρίου Βαρλαάμ τῆς 11ης Αὐγούστου 1828,

Θεωρήσασα τὸ ὑπ' ἀριθ. 114 ἐκ Σκοπέλου διαβατήριον τοῦ πλοίου ἢ «Ἀφροδίτη» τοῦ Μανόλη Ζαννῆ τῆς 5 Αὐγούστου 1828,

Θεωρήσασα τὴν καταγραφὴν τῶν κρατηθεισῶν εἰς ἀποθήκην ἐν Σκύρῳ πραγματειῶν τῆς 17 Αὐγούστου 1828,

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Θελ. Δικ. φ. 16.

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφορὰν τοῦ Γεωργίου Φιλίππου, Σμυρναίου, τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1828,

Θεωρήσασα μαρτυρικὸν γενόμενον ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Μνήμονος τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1828 παρὰ τοῦ Δημητρίου Παπαῦ Λώλιου, Εὐριπαίου, δι' οὗ μαρτυρεῖ ὅτι εἶχε φορτώσει ἀπὸ Σύραν εἰς τὸ πλοῖόν του τὰς ἄνω πραγματείας διὰ Ζαγορὰν καὶ ὅτι ἐμποδισθεὶς ἀπὸ τὸν ἀποκλειστὴν Μανόλην Βούτην τὰς ἀπεβίβασεν εἰς Σκάντσουρα,

Θεωρήσασα τὴν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου γενομένην ὁμολογίαν τοῦ Γεωργίου Φιλίππου, Σμυρναίου, τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1828,

Θεωρήσασα τὴν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου γενομένην ἔνορκον μαρτυρίαν τοῦ Ἡλίου Τσαλαφατίνου τῆς 5 Νοεμβρίου 1828,

Θεωρήσασα τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τῆς ἀπολογίας τοῦ Γεωργίου Φ. Σμυρναίου τῆς 8 καὶ τὴν τῆς 20 Νοεμβρίου 1828,

Ἡ Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

Ὅτι δύο αἰτίαι ἔκαμαν τὸν κατὰ τὰς Βορ. Σποράδας Ἑκτακτον Ἐπίτροπον νὰ ἐνάξῃ τὸν ρηθέντα Γεώργιον Φ. Σμυρναῖον:

Πρῶτον, ὅτι διευθύνετο διὰ τὴν Εὐβοίαν κ' ἐμελέτα ν' ἀπατήσῃ τὸν ἀποκλειστήν. Δεύτερον, ὅτι φθάσας εἰς Σκῦρον κ' εὕρισκόμενος ὑπὸ κάθαρσιν μετεκόμισε διὰ νυκτὸς πραγματείας ἀπὸ ἀποθήκην τῆς καθάρσεως εἰς ἄλλην ἀποθήκην ἐλευθέρας κοινωνίας.

Ἡ πρώτη αἰτία δὲν εἶν' ἀποδειγμένη.

Περὶ δὲ τῆς δευτέρας ἐξάγεται ὁμολογημένον παρὰ τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου Φ. Σμυρναίου, ὅτι παρέβη τοὺς ὑγειονομικοὺς καὶ τελωνικοὺς νόμους εἰς καιρὸν πανώλης κατὰ τὰ πλησιόχωρα μέρη, μὲ σκοπὸν νὰ ἀποφύγῃ τὸ τελώνιον, ὡς αὐτὸς ὁμολογεῖ.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ Δικαστήριον τοῦτο δὲν ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ κρίνῃ τὴν παραβίασιν τῶν ὑγειονομικῶν καὶ τελωνικῶν νόμων, οὔτε τὴν ἐντεῦθεν προερχομένην δήμευσιν, οὐδ' ἂν παρεπόμενον τοῦ διπλοῦ ἐγκλήματος, διὰ τὸ ὁποῖον φαίνεται ὑπεύθυνος,

Ἡ Ἐπιτροπὴ αποφασίζει:

1ον) Δὲν ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ Γεώργιος Φ. Σμυρναῖος διευθύνετο εἰς Εὐβοίαν, τόπον ἀποκλεισμένον.

2ον) Ὅλαι αἱ κατασχεθεῖσαι πραγματεῖαι θέλουν τεθῇ εἰς παρακαταθήκην, ἐὰν χωρὶς νὰ φθαροῦν δύνανται νὰ διαμείνωσι μέχρι τῆς καταστάσεως τοῦ Ἐγκληματικοῦ Δικαστηρίου, εἰ δὲ μὴ θέλουν πωληθῇ ἐπὶ δημοπρασίας καὶ τὸ προῖόν θέλει παρακατατεθῇ εἰς τὸ Ταμεῖον.

3ον) Θέλει δοθῇ εἴδησις εἰς τὸ Ἐγκληματικὸν Δικαστήριον, εὐθὺς ὅταν συστηθῇ εἰς Σκῦρον, διὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ κρίσιν τοῦ προκειμένου.

4ον) Ὁ Γεώργιος Φιλίππου, Σμυρναῖος, εἶν' ὑπόχρεως εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς
Ἐδουάρδος Μάσσων
Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα ἀπαράλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον (βλέπ. ἀρ. 383 ἐξερχομένων ἐπικυρωθέντα κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2398 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας).

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 36

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν διεύθυνσιν τῆς Γεν. Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας πρὸς τὸ Δικαστήριον ὑπ' ἀριθ. 2042 ἀπὸ 15 Αὐγούστου 1828, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι ὁ κατὰ τὰς Βορ. Κυκλάδας ἑκτακτὸς Ἐπίτροπος στέλλει τὴν βρατσέραν «Ἄ γ ι ο ς Δ ι ο ν ὕ σ ι ο ς», διοικουμένην παρὰ τοῦ Δημητρίου Ἀργυροῦ, Ζαγοριανοῦ, διὰ νὰ κριθῇ,

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην ἐπιστολὴν τοῦ ἑκτάκτου Ἐπιτρόπου τῶν Βορ. Κυκλάδων ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1828 ὑπ' ἀριθ. 1734,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ Ἰωάννου Βαλσαμάκη πρὸς τὸν κατὰ τὰς Βορ. Κυκλάδας ἑκτακτὸν Ἐπίτροπον ἀπὸ 9 Σεπτεμβρίου 1828, δι' ἧς ἀναφέρει τὴν κατάσχεσιν τῆς βρατσέρας «Ἄ γ ι ο ς Δ ι ο ν ὕ σ ι ο ς», γενομένην τὰς 18 Σεπτεμβρίου 1828 τὸ ἑσπέρας εἰς τὰς τρεῖς ὥρας μεταξὺ Πεταλιῶν καὶ Εὐβοίας, παρὰ τοῦ ἐλληνικοῦ βρικίου τοῦ ὄντος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κατὰ τὰς Βορ. Κυκλάδας τμήματος,

Θεωρήσασα τὸ δίπλωμα τῆς βρατσέρας ὑπ' ἀριθ. 5805 ἀπὸ 21 Αὐγούστου 1828,

Θεωρήσασα τὸ ναυτολόγιον Σύρας ὑπ' ἀριθ. 589 ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1828,

Θεωρήσασα τὰς παρὰ τοῦ ἑκτάκτου Ἐπιτρόπου ἐν Τήνῳ ληφθείσας ὁμολογίας τοῦ Δημητρίου Ἀργυροῦ καὶ τῶν ναυτῶν του, πέντε τὸν ἀριθμόν, τὴν 7 Ὀκτωβρίου 1828,

Θεωρήσασα τὰς παρὰ τοῦ Δικαστηρίου ληφθείσας ὁμολογίας τοῦ κατασχετοῦ τῆς βρατσέρας Δημήτριος Ζώρζη, Ψαριανοῦ, τοῦ πλοιάρχου Ἀργυροῦ καὶ τῶν συνακολουθησάντων ναυτῶν του ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1828,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἑκτάκτου Ἐπιτρόπου τῶν Βορ. Κυκλάδων πρὸς